

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/9140.**

Benyújtás dátuma: **2020-02-10 18:42**

Parlex azonosító: **3XLQQAV80001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Padláslesöprés NERsevik módra, avagy meddig várjon még ezer ember a jogos jussára?"**

A természetvédelmi oltalom alatt álló, de kártalanításba nem vont egykori maradványterületek országosan mintegy 2000 hektárnyi területet érintenek. Ezeknek döntő többsége, csaknem 1700 hektár a Vörös Csillag MgTsz jogutódja, a barcsi Dráva-Coop Mezőgazdasági Szövetkezet (továbbiakban: Szövetkezet) szövetkezeti földhasználatában áll, illetve a Szövetkezet tulajdonába tartozik. Az értékes földekre huszonöt évvel ezelőtt tette rá a kezét a magyar állam oly módon, hogy egyetlen lehetséges elidegenítési célként az államot megjelölve, azokat a Duna-Dráva Nemzeti Parknak (továbbiakban: DDNP) szánva, megtiltotta azok értékesítését. Magyarán, az elidegenítési tilalommal negyed évszázada blokkolják ezeket a földeket a DDNP részére. Ezzel nem is lenne probléma, hiszen nem az állami tulajdonba vétellel lenne a gond, ugyanis azt a Szövetkezet és annak tagsága immáron huszonöt éve várja. A gond a nevetséges értéken történő eltulajdonítás. A gyanú szerint gyakorlatilag einstandolnák ezeket a földeket.

Le kellene folytatni a normális, piaci értékeknek megfelelő áron történő kisajátítást, hogy a földekért járó összeget az eredeti vagyonnevesítés szerint lehessen kiosztani a tagok, illetve azok örökösei között. Ezért jómagam mind a 2020. évi költségvetéshez, mind pedig a korábbi büdzsékhez benyújtottam azt a módosító javaslatomat, amelyik ezt a igazságtalan helyzetet kívánta volna kezelni. Sajnálatos módon a kormánypárti többség – benne a térség egyéniben megválasztott országgyűlési képviselőjével – ezeket rendre lesöpörte az asztalról.

Csak hogy Barcson mintegy ezer család, megalázó nyugdíjból nyomorgó idősök, kisgyerekes párok, továbbtanulásra kuporgató fiatalok várják, hogy az érintett - majdnem 1700 hektár - földterületért megkapják az értékének megfelelő kártalanítás összegét, hektáronként legalább egymillió, azaz összesen és hozzávetőlegesen másfél-kétmilliárd forintot.

A negyed évszázada húzódo felháborító történet a rendszerváltás utáni kárpótlási vesszőfutás utolsó fejezete. A regnáló hatalom szégyene lesz, ha olyan módon fogják végrehajtani, mint ahogy az a földtörvény tervezett módosításából kiviláglik: aranykoronánként gyalázatosan alacsony, 50.000 Ft-os összeget fizetnének a földekért. Ez szántóterület esetén helyel-közzel még rendben is lenne, viszont a 2-3 AK-s besorolású erdők esetében (ahol a hektáronkénti piaci ár a több millió forintot is elérheti) gyakorlatilag a pofátlan kifosztással egyenértékű!

Döbbenetes az aránytalanság, elképesztő az igazságtalanság, ha emellé odatesszük, hogy Somogy megyében van olyan külföldről betelepített nagybirtokos, akitől hektáronként két és fél millió forintért vásárolta fel a magyar állam az osztatlan közös tulajdonban lévő - a szóban forgó Barcs környéki területeknél jóval értéktelenebb - erdőterületeit. Ezzel szemben hektáronként 100-150.000 forinttal szúrnák ki a Dráva-Coop Mezőgazdasági Szövetkezet tagjainak, a valóban „korán kelő és keményen dolgozó” kisembereknek a szemét.

A jelenlegi forgatókönyv alapján, ugye, nem sértődnek meg, ha nagyon sokan lopásként tekintenének erre az aktusra? Ugye, nem veszik zokon, ha azt mondjuk, nagyon nem járja, hogy most az állam az olcsón kivásárolni tervezett földeket ugyan valamivel drágábban (mindenképpen pluszos egyenleget produkálva), de még mindig nagyon olcsón elkótyavetyélje valamelyik kiválasztott kormányközeli cimborának? (Örvendetes lenne, ha nem az a széltében beszélt scenárió érvényesülne, hogy az állam a törvénymódosítás értelmében fizetne hektáronként 100-150.000 Ft-ot a Szövetkezetnek, majd példának okáért ennek duplájáért (de még mindig a valós érték töredékéért) eladja azokat. Ezzel az akcióval ugyan alsó hangon is 100-200 millió forint hasznot tudnának kimutatni, csak éppen az egyszerű szövetkezeti tagok rovására! Ugyanis őket mintegy 1,5 milliárdnyi jogos jusstól fosztanak meg, viszont ezzel egyidejűleg pont ekkora összeget hagynának bent az új vásárló zsebében...)

Kérdezem: hajlandók-e végre piaci áron kifizetni a Dráva-Coop Mezőgazdasági Szövetkezetet, s rajta keresztül a két és fél évtizede semmibe vett szövetkezeti tagokat, továbbá azok örököseit? Miért söprik le immáron tizedik éve önök is a jogos követeléseket? Miért gondolják úgy, hogy 2020-ban is helye van a padláslesöprésnek?